

REDAȚIA

Deák Ferencz-utca nr. 29.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor.
pe 6 luni 10 "
pe 3 luni 5 "
pe o lună 2 "
- zil de Duminică pe an
4 coroane.

Pentru România și strălăna-
tate pe an 40 franci.
Manuscrise nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.
de fiecare publicațiune

Atât abonamentele, cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Scrisori nefrancate nu se primesc

Afacerea Apponyi.

Zilele guvernului Széll par a fi numărate. Dintre cele trei principii de care s'ar fâgăduia că se va conduce stând pe cârma țării: lege, drept și dreptate, unul a și dispărut deja: legea. De-acum o lună trăim în afară de legi: heliuilele statului se acopere din dările pe care le plătesc de bunăvoie cetățenii. Magneria statului funcționează anevoie și scârțâind. Și nici un semn că obstrucția din parlamentul țării va înceta. Ba chiar din contră: disciplina partidului liberal încă slăbește din zi în zi, în simul liberalilor s'a încuibat deja germele disoluției.

Simptome grave.

Săptămâna trecută a primit guvernul lui Széll două lovituri, ce i-au jduit temelie: afacerea Feilitzsch, în urma căreia grupul țărăniștilor amenința să iasă din partidul guvernamental, și acum zilele trecute, — după ce cu mare greu Széll reuși să tranșeze cumva chestia, — incidentul dela balul curții.

Maiestatea Sa regele ținând cerceleul seu obișnuit s'a întreținut vreme mai lungă sau mai scurtă cu toți bărbaiții politici mai de seamă, numai pe unul l-a ignorat cu desăvârșire: pe contete Apponyi! Și Apponyi nu este decât un bărbat de stat de forță, dar e și președinte al casei deputaților, capul unei instituții suverane, și prin ignorarea lui a suferit și tirbire și suveranitatea parlamentului.

În politică cel mai mic pas, cel mai mic act își urmărește ținta sa. Nimic nu se face fără motiv, cel mai neînsemnat cuvânt trebuie bine cumpănit, mai ales dacă în urma poziției politice ești responsabil pentru toate acțiunile și vorbele tale.

Majestatea Sa guvernează țara prin miniștri săi responsabili; responsabili nu numai pentru ceea ce ei vorbesc și fac, ci responsabili și pentru ceea-ce M. Sa vorbește și face, și responsabilitatea asta constituțională explică, de ce un rege constituțional nu săvârșește un singur act fără consultarea prealabilă a șefului cabinetului. Dacă acum incidentul dela balul curții a fost o ignorare intenționată, — asta nu s'a putut întâmpla decât cu știrea și învoirea ministrului-președinte responsabil

Contele Apponyi ca șef al unui grup politic destul de însemnat și ca bărbat politic bine văzut, duce în parlamentul țării un rol mare, mai ales în era asta de criză, când guvernul lui Széll a ajuns în urma proprietății sale vine în impas. Când cu proiectele militare, contele Apponyi făcuse o enunțiațiune gravă și anume că nu va rămânea în scaunul presidial, dacă țara va ajunge în ex-lex. Ignorarea dela balul curții pare a fi fost acum un răspuns a lui Széll la ținuta politică a lui Apponyi în zilele aceste grele pentru guvern.

Nu mai cât și aici se poate aplica de minune zicala românească: „Unde dai și unde crapă! Széll va fi crezut că s'gduie poziția lui Apponyi și-l va readuce la vechia obediență necondiționată, și și-a dat și o nouă lovitură.

Nu numai opoziția obstrucționistă, dar chiar o mare parte a aderenților lui Széll a văzut în incidentul dela curte un afront la adresa suveranității parlamentului. Ignorarea asta la apariția neînsemnată începu să facă șgomot. Valurile amenințau să ese din alvia lor. Opoziționalii voiau să aducă chestia pe tapet în parlament: alții propunceau să-l înduplece pe Apponyi să abdice, ca apoi în mod demonstrativ să-l aleagă a doua oară.

Széll înțelese greșala pasului făcut și se grăbi a repara ce se mai putea repara. Apponyi și-a primit satisfacția: a fost primit de Majestatea Sa în audiență solemnă și ținut la masă.

Incidentul prin satisfacția asta s'a luat dela ordinea zilei. Apponyi nu mai are motiv să abdice. Poziția lui Széll de-ocamdată încă e salvată, dar modul salvării numai învingere nu e pentru guvernul „legii și al dreptății” . . .

Și obstrucția continuă să pună mereu alte piedici în calea lui, și pe urma urmelor — ori cât de puternic colos ar fi domnul Széll — trebuie să se prăbușească, căci însuși și-a subminat temelie.

Ziarele locale maghiare sunt supărate foc pentru decursul banchetului dat Duminică în aula episcopescă din Arad. Și eată de ce: s'au rostit prea multe toasturi românești, ba P. S. Sa episcopul chiar pentru reprezentantul guvernului a ridicat toast — românesc. Mai mult încă: Veliciu a cutezat să vorbească despre rănilor cauzate bisericii române de — străini! Îndeosebi „Aradi Közlöny” e supărat și scrie un articol de fond, spunând că eată, era ultraștilor a ajuns să se instăpânească nu numai la comitat, la masa verde, ci și pe teren social, la masa albă, împedecând astfel pe cine știe câți ani înțelegerea română-maghiară.

Privitor la partea obiectivă a chestiei, observăm: la banchetul de instalare al P. S. Sale Episcopului Papp s'a procedat întocmai după programul observat cu prilejul instalării episcopului I. Goldiș.

Atunci presa locală n'a aflat că prin vorbirile românești s'a batjocorit „autoritatea statului unitar maghiar”. . . Ceea-ce dovedește nu că de patru ani încoace „ultraștii au devenit mai agresivi”, ci că șovinismii au devenit mai intoleranți.

Cât privește acum „lipsa de tact”, acuza pe care ziarele maghiare locale o formulează la adresa aranjării banchetului din motiv că s'a vorbit atâta și așa românește, — colegii noștri sunt și nedrepti și parțiali. Nu aplică adică epitetul la adresa acelui, care deși era oaspe a unui episcop român, își exprima regretul că s'a ales episcop acest Român, ear nu cel iubit și dorit de incompetenții Unguri și Ovrei.

De altminteri, să ne ierte Dumnezeu, dar întreaga această campanie din incidentul banchetului o socotim făcută conform dorinței celui pe care Sinodul Aradan de trei ori l-a respins și acum presa maghiară dimpreună cu cel căzut de trei ori vrea să convingă obștea maghiară ce perdere grozavă este, pentru „patrie și nație”, că n'a ajuns să troneze în aula candidatului lui — „Füles Bagoly”.

Dela instalarea Episcopului.

Eaș gramata mitropolitană pe care a etit-o Duminică în catedrala din Arad P. C. S. protosincelul Dr. Eusebiu Roșca:

I O A N,

din înararea lui Dumnezeu arhiepiscop al bisericii ortodoxe în Transilvania, și metropolitan a Românilor greco-orientali din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului „Coroana de fer clasa 11”, și proprietarul „Cruceșelei mari a ordinului Francisc Iosif I”.

Făcem cunoscut tuturor, cărora se cuvine, că după-ce Christos adevăratul Dumnezeu, cela ce în chipul limbilor de foc a trimis din cer pe preasântul Duch preste sfinții săi învățacei și apostoli, — a așezat prin lege în sfânta sa biserică graduri și tagme superioare, alegând aceleiași sfinți bisericii apostoli, episcopi și păstori, dela care, îndreptătorii bisericii lui Dumnezeu și pășorii turmei lui Christos, până în ziua de astăzi, prin primire unul dela altul se făcure demni a fi părtași acelor daruri și dăruiri; și după-ce prin încetarea din viață a fericitului Episcop Iosif Goldiș din eparchia Aradului, aceeași eparchia scutită de Dumnezeu, a rămas fără arhiepiscopiu; ear oficiul Nostru metropolitan, care după Dumnezeu îl avem dela sfânta noastră biserică cu preagrațioasa voie a Maiestății Sale cesaree și apostolice-regie pentru Românii greco-orientali din Ungaria și Transilvania, poștește dela Noi a Ne îngriji pentru eparchiile metropolitane Noastre și a le da același episcopiu prin alegerea persoanelor iubitoare de Dumnezeu, demne și îmbrăcate cu însușirile, ce se recer la purtarea jugului evangelic, ca așa drept să se îndrepteze cuvântul adevărului lui Dumnezeu:

Noi având în vedere votul reprezentanților clerului și poporului din eparchia vacantă a Aradului pronunțat în sinodul același eparchii la 30 Ianuarie a. c., și făcând în partea aceasta cercetare cu amănuntul în sinodul Nostru arhieresc la 25 Februarie a. c. — am aflat, că alesul același cler și popor, iubitul de Dumnezeu protosincel, mai apoi archimandrit Ioan Ignatie Pap, recomandat prin țaria lui în credința ortodoxă și în legea sfintei noastre bisericii răsăritene, prin activitatea lui în oficiile sale de până acum și prin viețată onestă, fiind Noi încredințați și despre neclătită lui credință și supunere către Maiestatea Sa cesaree și apostolice-regie Francisc Iosif I, către preainalta casă domnitore, precum și către constituțiunea și legile patriei, — este calificat pentru promovare la demnitate de episcop al eparchiei Aradului, și după-ce alegerea lui de episcop al acestei eparchii fu preagrațios întărită de Maiestatea Sa cesaree și apostolice-regie cu preainalta rezoluțiune din 27 Martie nou a. c.

Noi pe același iubit de Dumnezeu, archimandrit Ioan Ignatie Pap, prin puterea dată Nouă dela Dumnezeu, cu împreună-lucrarea preasântului frate în Christos, a iubitului de Dumnezeu episcop al eparchiei Caransebeșului Nicolau Popea, chiamând darul preasântului Duch, în ziua de astăzi, în biserică Noastră metropolitană din Sibiu, l'am chirotonit de arhieru și l'am instituit de episcop al Aradului și al tuturor orașelor și satelor, care se țin acum, s'au se vor ținea în viitoriu de scaunul episcopesc al Aradului; primind dela dînsul profesiunea credinței și apromisiunile date în scris și cu cuvântul în fața bisericii, și sperând foarte, că acelea toate le va ținea nevătămate, și va observa și cătră Umilinta Noastră ascultarea cuvenită după ordinea canonică.

Despre toate acestea dar emitem și dăm la mâna numitului chirotonit episcop Ioan Ignatie Pap Gramata aceasta a Noastră, ca document despre aceea, că prin darul preasântului Duch, care toate le îndeplinește, dînsul este investit cu

demnitatea arhierescă și cu iurisdicțiune episcopescă în eparchia Aradului, având dar și putere de a pune după prescripțiile sfintei noastre bisericii răsăritene cetitori, cantori, ipodiaconi, diaconi, presbiteri și protopresbiteri la bisericile eparchiei Aradului, eventual egumeni și archimandriți la mănăstirile acestei eparchii după rândul ierarhic din provincia Noastră metropolitană, și a face în eparchia sa toate celea ce lui, ca unui episcop se cuvine spre edificarea spirituală a turmei sale; recomandăm deodată tuturor celor de statul preotesc și întregului popor ortodox din eparchia Aradului, precum și din alte părți ale provinciei Noastre metropolitane: ca pe același mai sus numit episcop de atare se-l cunoască și respecteze, ear îndeosebi cei din eparchia Aradului, să i-se plece cu toată voia, să-i arete în toate supunere și ascultare ca fit sufletesc, și privindu-l și venerându-l întru toate ca pre episcopul, învățatorul și păstorul lor, carele este următorul sfinților apostoli ai lui Iisus Christos mântuitorului, căruia se cuvine toată mărire, onoarea și închinăciunea întru toți vecii.

S'a dat în reședința Noastră arhieriscopescă-metropolitană din Sibiu, la 23 Aprilie, anul Domnului 1903.

Vorbirea

rostită în catedrala aradană de mandatarul metropolitan Dr. E. Roșca.

Preasfințite D-le Episcop!

Preastimați eparchioși ai eparchiei Aradului!

— La însărcinarea Esc. Sale I. P. S. D. arhieriscop-metropolit al nostru Ioan Mețianu, în ziua de Trei Ierarchii, adică la 30 Ianuarie a. c., în calitate de mandatar metropolitan, tot în acest sfânt lăcaș — am condus Sinodul eparchial electoral, convocat, ca reprezentanții credincioșilor acestei eparchii, după libera lor voință, — cum acest drept este dat eparchioșilor fiecărei eparchii, să-și aleagă pe fiitorul lor părinte sufletesc.

Cu multă plăcere pot constata, că votul Sinodului a întimpinat consensul tuturor factorilor competenți; pentru-că Preasfințitul Sinod episcopesc la 25 Februarie a. c., examinând actul alegerii Maiestății Sale gloriosului nostru Domnitor, împărat și rege, pentru preainalta întărire a alesului episcop, Majestatea Sa prin preagrațioasa rezoluțiune din 27 Martie n. a. c., s'a îndurat a întări pe alesul de episcop al eparchiei de Dumnezeu scutită a Aradului.

Votul Sinodului eparchial întimpinând deci consensul tuturor factorilor competenți, la 4 Aprilie a. c. alesul a depus jurământul de fidelitate înaintea Majestății Sale, ear' la 23 Aprilie a. c. prin I. P. S. D. arhieriscop-metropolit, cu împreună lucrarea Preasfinției Sale Dluu episcop ai diecesei Caransebeșului Nicolae Popea, a fost hirotonit întru arhieru, și astfel, eată sosit momentul, când satisfacându-se tuturor recerințelor canonice și normelor în vigoare, aceasta eparchie, după o veduvie destul de îndelungată — mai bine de un an — își redobândește pe mirele său iubit, ear' eparchioși pe părintele lor sufletesc.

Tot din însărcinarea și încrederea — mult prețuită — a preabunului și preavrednicului nostru mitropolit, conform mandatului din 23 Aprilie a. c. Nr. 157 M., în conformitate și cu dispozițiunea cuprinsă în § 105 din legea noastră bisericească organică, tot în calitate de mandatar metropolitan, prezentându-mă în catedrala eparchiei pentru a introduce în scaunul său episcopesc pe Preasfințitul Domn Ioan I. Papp, pe când îmi iau voie a Vi-l presenta în aceasta calitate, înainte de toate împărtaşesc iubitorilor eparchioși gramata mitropolitană de următorul cuprins: (P. C. Sa cește Gramata mitropolitană, apoi urmează):

Constat mai departe, că prin literalele circulare ale I. P. S. Sale Dluu Arhieriscop

cu d-to 23 Aprilie a c., Nr. 157 M., toate acestea s'au adus și în special la cunoștința tuturor organelor de conducere din eparchie; deci premise acestea, conform însărcinării și misiunii mele: prin aceasta pe *Preasfințitul Domn Episcop Ioan I. Papp* îl declar de introdus în scaunul său episcopesc al eparchiei de Dumnezeu scutite a Aradului, având din acest moment a eseria și usa de toate drepturile împreunate cu darul arhieriei și jurisdicțiunea episcopescă, și pofind totodată pe eparchieoții săi: ca să-i deie ascultarea cuvenită; să-l întimpe în toate afacerile lor cu încredere și iubire frățească, stimând într'insul pe părintele lor cel sufletește, care cu abnegațiune apostolică și-a luat de a sa problemă, îngrijirea de fiil sufletești, cărmuirea mamei bisericii, pentru a o conduce la limanul mântuirii și fericirii.

Preasfințite D-le Episcop!

Sunt convins, că ori cât a-ți fi de satisfăcut în nobilele aspirațiuni, că din încrederea iubitorilor eparchieoți, din grația glorioasă a nostru Domnitor Impărat și Rege și mai presus de toate din îndurarea nemărginită atotputernicului D-zeu, sunte-ți ajuns la cel mai înalt grad ierarhic, în vederea neajunsurilor noastre omenești nu puteți fi exempt de o îngrijire, în fața responsabilității celei mari înaintea oamenilor și a părintelui nostru ceresc, care responsabilitate Vă incumbă începând din acest moment: pentru-că cartea trecutului și desvoltării bisericii noastre creștine ne spune, că apostol și ierarh, înzestrat cu lumina științei; înarmați cu tăria credinței, însuflețit de rezoluțiunea abnegațiunii pentru propovăduirea cuvântului lui D-zeu și învățăturile măntuitoare ale Fiului Său, numai cu hesitare și numai la insistența credincioșilor au primit apostolica misiune, deși de altă parte tot în această carte aflăm, că tocmai acei ierarhi umiliți în conștiință despre neajunsurile lor omenești, dar stăpâniți de rivna realizării idealului cel urmărește credința creștină, având pururea de model vieate pământească a Măntuitorului nostru Isus Christos și a apostolilor săi, adumbriți de darul Duhului sfânt, ce suplinește neajunsurile omenești, au rămas ca tot atâția fară luminători pentru posteritate și modele de virtuți pentru urmașii lor.

Trecutul activității Preasfinției Voastre în serviciul bisericii prestat în special acestei eparchii, în decursul cărui serviciu a-ți înaintat din treaptă în treaptă, numai pe baza apăsării buneilor serviciilor, exclusiv în virtutea vredniciei personale; acest trecut Vă dă totodată garanță, că votul de încredere al reprezentanței supreme din eparchie este votul recunoștinței, și cătă vreme Ve-ți persista și în aceasta înaltă demnitate a urma calea virtuților și abnegațiunii mai pe sus de ori-ce îndoială, Ve-ți fi încungiurat de încrederea și iubirea fiilor sufletești, ci ca unul bun părinte al lor nu Vă rămâne, decât că iubind pe toți de-o potrivă, se îmbărbătați pe cei-ce îmbărbătare așteaptă; se îndreptați pe cei ce îndreptare așteaptă, sprijinind pe cei ce sprigin și ajutor așteaptă.

Ca fiu al acestei eparchii și ca un factor la reorganizarea bisericii noastre ortodoxe române pe base constituționale, Preasfinția Ta ai avut ocaziune a cunoaște deaproape toate nuanțele vieții bisericești, precum și activitatea binefăcătoare vrednicilor antecesorilor ai Preasfinției Tale, care aceste împrejurări ți vor servi de busolă sigură, ca cu deplină siguranță să-ți desvolti activitatea apostolească, luând îndemn din faptele bune și mărețe ale înaintașilor, cu nobila tendință de a fi un vrednic următor al lor, rămânând totdeauna nelinitit în tăria convingerii, înfruntând cu abnegațiune ori-ce neajuns, căci astfel ve bine-merita de recunoștința posterității, de iubirea și încrederea fiilor sufletești!

Trei sunt talismanele date noastre prin fiul lui Dumnezeu în învățăturile sale divine; trei sunt virtuțile morale ale credinței noastre; trei sunt idealurile ce trebuie să ne înfrumșeteze sufletul, partea divină din ființa noastră omenească: credința, dragostea și speranța, și condși în lucrările noastre de aceste virtuți, de aceste idealuri, înfruntăm ori-ce neajuns ne asigurăm mărirea și fericirea eternă!

Preasfințite D-le Episcop!

Dacă în rindul îndeplinirii misiunii mele m'am văzut îndemnat a mă esine și la aceste scurte apăsări abstracte referitoare la chemarea apostolică de care m'afi învrednicit, o am făcut, pentru-că așa sunt convins, că satisfac dorinței și așteptărilor I. P. S. Domn și Stăpân al nostru pe care am onoarea a-l reprezenta, ear urmând acum sentimentelor mele de devotament ce Vă păstrez, Vă doresc: Ca atotputernicul Dumnezeu să Vă lungească firul vieții până la adânc bătrânețe; activitatea apostolească să Vă fie încununată de succesele cele mai strălucite, spre mulțimirea sufletească a Preasfinției Voastre; spre binele fiilor sufletești; spre mândria eparchiei, și spre lauda bisericii noastre ortodoxe-române.

Banchetul dela „Millenium“.

O parte a oaspeților P. S. Sale noului episcop, — fiind auala prea mică pentru un public atât de numeros — s'a adunat la banchetul „Millenium“. P. S. Sa dl Episcop a fost reprezentat prin dl director seminarial R. Ciorogariu.

Seria toastelor o deschide dl R. Ciorogariu, închinând pentru M. Sa împăratul și regele nostru, bunul monarh Francisc Iosif I. Publicul se ridică în picioare și intonează imnul poporal.

Dl Ioan Costa toastează pentru guvern.

Protopopul Paul Miulescu toastează pentru I. P. S. Sa mitropolitul Ioan Meșianu, capul bisericii noastre ortodoxe române din patria noastră.

Protopopul Gherasim Sêrbu, pentru astăzi intronatul nostru episcop Ioan, a cărui trecut ne dă încredere și frumoase speranțe pentru viitor.

Publicul cântă: „Mulți ani“...

Dr. I. Trăilescu, pentru C. Sa dl Dr. Eusebiu Roșca, demnul mandatar al I. P. S. Sale Mitropolitului Ioan, care a condus atât alegerea de episcop cât și a instalat pe capul dieceșii noastre, procedând cu tact și înțelepciune.

Paul Miulescu ridică paharul pentru biserica soră sêrbă și reprezentantul ei, simpaticul preot Brancovici. Preotul sêrbesc al Aradului, părintele Brancovici, mulțumește.

Procopie Givulescu, toastează pentru C. Sa R. Ciorogariu, de sub mâinile cărui a ieșit cea mai mare parte a preoțimii și învățătorimii noastre de azi din diecesă. Inchină pentru acel dascăl iubit.

S. Secula închină pentru noul protopop al Radnei, Procopie Givulescu.

Preotul Zaharie Milihan pentru armonie și bună înțelegere.

Ardelean-Machi pentru presă.

P. Givulescu pentru autorul „Cărții de Aur“, T. Păcățeanu, care este prezent.

R. Ciorogariu pentru deputații sinodali.

S. Secula pentru înainte mergătorul celui ce a venit în numele Domnului, pentru vicarul V. Mangra (Aplause).

Dr. Halic pentru încetarea ceterelor prin ziare.

Banchetul s'a sfârșit la orele 5 1/4.

Procesul „Libertății“.

Cluj, 16 Maiu 1903.

Abia s'a terminat procesul în care a fost condamnat avocatul Dr. C. Maniu, și azi s'a adus o altă gravă seditioasă, împotriva preotului Ioan Moșia, colaborator intern al „Libertății“ din Orăștie.

Dl Moșia a scris în „Libertatea“, numărul din 14 Octomvrie 1902 un articol, cu titlul „A murit Mathia și cu el dreptatea“. Procurorul a văzut în articolul publicat agitațiune și așa a ajuns dl Moșia pe banca acușătorilor.

Judecătoria s'a constituit din: președintele Reinhold Arthur asistat de juriți: Ștefan Elek și Jekey Daniel. Procurorul: Dr. Jenei Aladăr, ear apăsătorul acușătorului: Dr. Aurel Vlad, avocat din

Orăștie. Translator: Dr. Tauber Farkas. Jurații de față 12.

Pertractarea începe la 9 și 1/4. Președintele provoacă notarul să citească articolul învinuit (Se întâmplă).

Preș.: Cine a scris articolul?

Acus.: Eu!

Preș.: Ce intenții te-au condus, să îl scrii?

Acus.: N'am avut intenția să agitez! Eu lam scris din incidentul desvălării statuei regelui Mathia. Scopul meu a fost să descriu pe Mathia, ca pe un ideal al domnitorilor, care a fost reprezentantul dreptății absolute!

Preș.: Ce precepti sub aceea, că nu departe de statuă e locul de putere al dreptății?

Acus.: Această e o vorbă poetică! Mă mir, că vreți și știți că ce pricep sub vorba aceea. Cautăți de acele, cari sunt scrise în articol! Insa cu întristare văd, că câte procese de naționalitate numai au fost pertractate în Cluj, în toate a fost greu condamnat acușătorul. Trebuie să fi venit „din sus“ ceva apăsare...

Dl Moșia la întrebăriile puse de președintele răspunde românește.

Intre aceasta să întâmplă că translatorul Dr. Tauber — care de-altcum prea puțin cunoaște limba românească — traduce ceva incorect.

Moșia (face semn cu mâna că nu-i bine).

Președintele: Vezi că d-ta pricepi limba ungurească. De ce nu răspunzi pe limba statului... în favorul d-tale?

Moșia: Fiind-că eu vreau să-mi folosesc dreptul, dacă și pricep limba maghiară, nu vreau să o vorbesc aici.

Isprăvindu-se procedura de dovedire, să ridică procurorul Dr. Jekey Aladăr și într-o vorbire vehementă, plină de strajnică învinuire cere ca jurații să aducă verdict afirmativ.

După vorbirea procurorului, apăsătorul Dr. Aurel Vlad rostogolește o vorbire de mare înțelegere și înțelegere și întreaga desvoltare strins logică, precum și vocea puternică și plăcută a dlui adv. a făcut mare impresie asupra ascultătorilor. Din frumoasa vorbire estragem următorul pasagiu frumos:

„Când descrie omul ceva din trecut, atunci la nici un cas nu poate să agite; pe regele Mathia acușatul l-a idealizat. El-a descris mai mult viața lui, care a trecut în istorie.

Relevează importanța curții cu jurați, și ajunge la concludiunea că în procese politice nu-i competentă curtea cu jurați, fiind-că jurații sunt de multe-ori

Încrêștinarea ungarilor, ducatele din stânga Dunării, ritul răsăritean.

De George Ciuhandu.

(Urmare).

Merită acest document să fie privit și cercșit mai de aproape. Prinr'insul întemeiază și dotează Ștefan cu moșii întinse o mănăstire „grecească“ de călugărițe în Veszprémyölg, în mijlocul bunurilor regale, într'un timp când nu numai nu existau alte atari mănăstiri la ungar, dar cu 200 ani mai în urmă (1205) lamentează scaunul roman, că în Ungaria se află o singură mănăstire de rit latin.

Înfîntarea unei atari mănăstiri de călugărițe pe teritoriul domeniilor regale vorbește din destul și fără comentariu; aceasta se aserie influinței mamei lui Ștefan, Șarolta flica ducelui ardelean, care să-l fi determinat și pe tatăl lui Ștefan, pe Geza, la primirea creștinismului, și pe Ștefan să infînteze mănăstirea grecească de călugărițe, fiind și Șarolta crescută în Ardeal în rit răsăritean sau grecesc.

Cătră finea veacului XI însă începe a se lua o poziție fâțișă față de ritul răsăritean; se recese apoi mai târziu raporturile prietenești dintre ungar și greci cu ce paralele are loc nu numai procesul de tranșiție a bisericii ungurești din biserică regală în organismul bisericii Romane, dar creștea și îndărijirea acestora contra celei grecești în măsura în care cea Romană cuprindea zilnic teren și putere în regat.

Intre atari împrejurări e foarte explicabilă și reacțiunea regatului și bisericii latine contra elementelor bisericii, deci și a ritului răsăritean pe teritoriul domniei ungurești.

Mai ales pentru-că sêmônța culturii slavone, aruncată în Moravia și refugiată de acolo la finea veacului IX peste Dunăre pe teritoriul imperiului romano-bulgar, prinsese rădăcini adânci nu numai acolo, ci a putut să se reverse și din coaci de Dunăre, pe teritoriul românesc de azi. Vom înțelege de loc pentru-ce?

Am zis că, la descălecatul ungarilor, pe teritoriul azi locuit de români, elementul autohton erau românii și slavii, prinii având preponderența numerică. Soarta acestor două popoare era de lungă vreme

unită, din înainte de venirea ungarilor chiar, nu numai politicește ci și bisericește mai târziu. Încurgerea ungarilor a putut să-i apropie numai și mai mult.

Ce era deci mai firesc decât ca, după pornirea curentului culturii slavone care își avea terenul în imperiul romano-bulgar, nici elementul românesc de din coaci de Dunăre să nu se zăvonească din calea culturii slavone, mai ales pentru-că românul și slavul aveau tradiții comune de lungă vreme; pentru-că prin contactul zilnic își vor fi înțeles reciproc limba; puteau să nu aibă neîncredere unul în celalalt, ba în fața situației politice, erau chiar avisați la reciprocul ajutor pe ambele Maluri Dunărene; și mai pe sus de toate pentru-că, între atari împrejurări românul de din coaci de Dunăre, în lipsa unei culturi proprii, naționale, și încunjurat de influințe străine (politice, culturale ori sociale) caril îl stângeneau pentru credința în ortodoxie și pentru ritul răsăritean, în marea de străini de credință și de limbă, putea să-și vadă mântuirea sufletului și luminarea prin slavonismul venit dela frații și aliații lor de peste Dunăre.

Contactul politic al malurilor Dunării (din veacul IX), precum și cel din timpul ulterior dintre frați și frați — p'atunci sigur, nu vor fi fost păzitorii granițelor mai cu

ochii n patru decât azi — acesta a deschis calea pentru introducerea slavonismului la noi, în viața culturală, în administrația bisericii și a statului (principalele Dunărene).

La început — să zicem, înainte de încheierea procesului de asimilare a slavilor răsăriteeni prin românii — să fi însemnat slavonismul pentru străbunii nostri nimic altceva, decât un izvor de cultură, ba însă unicul izvor cultural concordat cu tradițiile trecutului și cu credința bisericească în mântuirea sufletului, cum o cerea aceasta spiritul timpului de atunci.

Slavonismul se presinta p'atunci, pentru noi, ca singurul factor care putea conserva formele esterne ale vieții bisericești — ritul răsăritean și esența aceasta, credința Răsăriteanului. Garanța ortodoxiei slavonismului, ca credință și rit, era însuși imperiul romano-bulgar, reînviat la 1186 (apus la 1393), și ortodox după credință și rit afacă de restimpul 1204—1234, și în care slavonismul ca cultură era acasă, și oficial ca limbă în biserică și stat.

Poate și aceasta să fi fost un motiv al ostilităților regatului unguresc catolic!

1) Deja Emeric I, reg. ung. (1196—04) era prea angajat în serviciul papei Inocențiu III, care-l folosea mai mult ca instrument politic al Bisericii mari a

conduși de sentimentele lor subiective și neștiind dreptul, mai totdeauna aduc verdict afirmativ.

Vorbirea frumoasă o termină rugând jurații, ca să aducă verdict conform idealului regelui Mathia!

După scurta replică a procurorului, jurații se retrag. La 3/4 1 conducătorul lor aduce verdictul prin care dl Ioan Moția era declarat de vinovat. Apoi se retrage jurașterea și la 2 ore se publică decata, în care dl Ioan Moția a fost pedepsit la 1 an închisoare de stat — 172 punctul 2. — și la 1000 coroane amendă — §. 174 — tot așa la purtarea speșilor. (A fost aflat vinovat în agitație contra națiunii maghiare).

Sentința aceasta gravă a făcut mare consternație între ascultătorii români.

Apărătorii au insistat recurs de nulitate. „E”

O broșură politică.

Szemere Miklós, personaj marcant în viața înaltă din Budapesta, a edat o broșură politică elegantă, în care caută remedii pentru sanarea stărilor de azi.

„Dincolo de Laita — serie Szemere — popoarele să războiesc crunt, nesfârșit, pentru limbă. Ura de neam le leagă și mistue orice forță politică! Nici nu se pot înțelege nici odată, decât în una: — în izbucnirile nevinovate contra Ungariei..

„Și la noi există chestiune de naționalitate, dar spre norocul nostru, ea nu are încă acele tradiții ca în Austria Cehii și Polonii. Și noi precum am trăit cu naționalitățile în trecut o mie de ani în iubire frățească, (!) așa vom putea-o duce și mai departe: cu tact, dar nu cu siluirea!

„Căci precum vedem, puternicul împărat german cu uriașă lui energie, cu aruncarea în compănă a înaltei sale personalități, în spate cu milionul de baionete a marei sale armate germane, — și nu se fericește cu mâna de Poloni din Posen! Numai martiri crează, nu renegați!

„Iar siluirea maghiară ce apare în coloanele ziarelor și în „speech“-e, își greșeste absolut ținta, căci ei nici că înfrică pe nimenea și nici nu să face cu ea iubită cuiva hegemonia maghiară“!

„Iar într'alt loc vorbind despre mijlocul ales de maghiarizarea numelor atât de plăcută multor zvăpăiași, zice:

„Insuși guvernul desfigurează prin maghiarizarea de nume, sârmanele nume istorice maghiare!

„Nici în lume, unde oamenii au idee de drept, nu să întâmplă așa ceva, și nu

este exemplu nicăiri pe lume, căci e fără de lege și imoral: statul dă aceea ce nu e a lui! (Când adevărată or cui dreptul a purta nume maghiar ales).

„Și pe lângă asta nici nu e rațional, căci să împotrivesc cu cel dintâi scop al numelui familiar, care e ca să putem deosebi pe oameni de oameni!“

NOUTĂȚI.

ARAD, 19 Maiu n. 1903.

Dela Curtea Episcopescă. Eri P. S. Sa Episcopul Aradului a avut ca oaspeți la masă pe d. n. D. Drăgonescu, V. Mangra, Dr. N. Oncu, Vasile Goldis, Aurel Petrovici, V. Tomiță, Dr. N. Oprean, R. R. Ciogariu, P. Truța, G. Feier, S. Raicu, Dr. A. Crăciunescu Constantin Gurban, Ioan Gurban, Iuliu Bodea, Tr. Magier și V. Mihulin. Vorbiri au rostit V. Goldis, pentru Episcopul, care i-a răspuns, Dr. Oncu, Ciogariu și V. Mangra.

Tot eri P. S. Sa Episcopul I. Papp a făcut încă un act de mare dreptate: a decorat cu brâu roșu pe octogenarul preot Ioan Gurban din Buteni, tatăl d. lui protopop C. Gurban. Felicităm pe vechiul slugitor la altarul Domnului pentru distincția meritată.

Monarhul și Apponyi. „Egyet-értés“ de azi spune că Monarhul primind pe Apponyi, președintele Dietei, la începutul conversației i-a făcut grave imputări pentru că prin atitudinea sa în chestia armatei, a încurajat și tendințele kossuthiste și obstrucția ce s'a deslănțuit. Contele a promis că în viitor se va acomoda întru toate prealtelelor vederi și dorințe.

Ministrul președinte mulțumește. În țeara întreagă, aproape în toate congregațiile comitatense a fost vorbă și de protecțiile militare. Până acum însă numai 4 comitate s'au fost exprimat pe lângă guvern. Cele mai multe au trecut peste propunere la ordinea zilei. Al 5-lea comitat a fost comitatul Caraș-Severin. Ministrul președinte a adresat acum o scrisoare către acest comitat, în care mulțumește, că în congregația dela 13 Maiu a desaprobat obstrucția ce amenință să zdruncine constituția și parlamentarismul, și și-a exprimat încrederea față de guvern și speranța, că guvernului îi va succede să readucă țeara în stare normală. Aceste hotărâri și declarații îl vor întări în lupta, ce-o va continua conștios de responsabilitatea sa constituțională cu cea mai mare desinteresare.

Notii episcopii români de Oradia și Lugoj, ilustrisimii domni Dr. D. Radu și Dr. V. Hossu au fost eri la Budapesta de s'au prezentat membrilor guvernului.

slavone câștigăteren nu numai în administrația statului și în viața socială, ci și în biserică față de mica moștenire intelectuală-morală ce și-o mai putuse păstra colonul Roman de odinioară peste atâtea veacuri furtunoase.

Cucerirea unguilor însă trebui să-i apropie și mai mult pe cei doi aliași de pe teritoriul ducatelor din stânga Dunării, ceea ce accelerează procesul de romanizare al slavilor din aceste părți.

Pecat însă că la încheierea acestui proces, românii, în loc de a se putea bucura de situații mai favorabile, soarta lor devenia tot mai grea în măsura cum biserica Răsăritului devenia tot mai nesuferită în regatul unguresc, — și astfel cu atât mai puțin se putea calcula cu substituția culturii slavone prin o cultură românească, rămânând astfel slavonismul până târziu un jug, o sarcină, o pedecă în calea curentului culturii naționale de mai târziu. Va să zică aci, la acest rezultat, ajunsese s'avonismul adoptat ca un fel de malum necessarium de români (într'un timp când limba slavonă putea fi cel puțin cunoscută dacă nu și cultivată între români), din oportunitate la situația politică, culturală și bisericească.

(Va urma).

firme ungurești. Consiliul orășenesc al Orizii mari a discutat zilele trecute reșcripă orașului Pozsony, în înțelesul căruia toate firmele nemaghiare ar avea să plătească dare. Consiliul Orizii Mari a mers însă mai departe: a hotărât să roage dieta; ca pînă lege să facă obligătoare firma maghiară. —

„Legătură cu știrea asta unei foi locale i-se scrie din Aradul nou, că acolo și-a lăsat cancelarie advocațională Dr. Aurel Crișan și și-a pus pe casă o firmă nemaghiară, care însă a doua zi dispărură. Băgăm a bănuț motivul dispariției, — continuă foia — căci astăzi pe perete stă atârnată firmă maghiară!

Patria e dară salvată. Corespondentul foil maghiare, poate dormi liniștit.

† Dr. Iustin de Colbazi. În Orăștie a decedat la 15 Maiu n. subit bravul român Dr. Iustin de Colbazi, medic de regiment la regim. 64 din Orăștie. Inmormântarea a fost Duminecă la 4/17 Maiu n. Numai cu 3 zile mai înainte i-se predase în mod festiv crucea de aur cu coroană pentru merite, trimisă în original din partea Maestății Sale, însoțită de diploma prealaltă.

Crucea a fost predată celui distins, în chip festiv, în mijlocul paradelor militare obișnuite, în curtea casarmei, fiind de față ambele batalioane în 12 Maiu c.

Când batalioanele sosite dela exercițiu, au intrat în curtea casarmei, oprindu-să la locul destinat, dl major Fridolin Padevit a ținut batalioanelor o vorbire în nemțește, arătând însemnătatea acestei festivități, apoi a pus Crucea pe peptul celui distins cu ea. Vorbirea dlui major Padevit a tradus-o apoi românește dl major Berger, după care feciorii au aclamat cu „Să trăiască“, de trei ori pe M. Sa și pe cel decorat.

După predarea înaltei distincțiuni, cele două batalioane de infanterie, au defilat pe dinaintea decoratului. A treia zi eramort.

Trimitem adânc simțurile noastre condolețe intristiaților consăngei. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată.

Congresul tinerimii academice maghiare, ce s'a ținut în săptămâna aceasta în Budapesta a făcut un mare fiasco. Deja în prima zi s'a ivit un incident, în urma căruia decanul facultății de drept Schwarz a oprit să se pertractese o propunere, în care se accentua ca ideal Ungaria independentă. Cea mai mare parte a tinerimii a părăsit sala de ședințe și a făcut scandale și în zilele următoare. La ședințe au luat parte numai vre-o 40 studenți din Cluj și Pesta, ear ceilalți, câte-va sute, au amenințat că vor ținea congres separat.

Director al gimnasiului din Năsăud a fost ales în ședința comisiunii administrațoare din 13 Maiu distinsul profesor Virgil Sotropa.

Himen. Domnul Vilhem Porter, proprietarul marelui magazin din piața Libertății s'a logodit cu doamna Julietta Bach, fiica marelui comerciant M. Bach din Pancsova.

Post de medic. Pentru ocuparea nou creatului post de medic comunal în Knéz, — (Temes) — comună cu 1800 locuitori români, — 1400 germani și 140 sârbi — s'a scris concurs cu termen până la 28 Maiu st. n., alegere va fi în 30 Maiu. Salar fix: 1200 cor. rețutul cortirului 200 cor. Celelalte venite se vor staveri prin învoire reciprocă în sensul Art. XIV. §. 145: 1876. — A se adresa: Szépe László szolgabíró Vinga (Temesmegye).

Nenorocire la o zidire. În piața Au drassy acum își zidește un palat nou milionarul Neuman. Eri s'a întâmplat la zidirea asta o nenorocire. Pe un perete între etajul întâi și al doilea lucra un băiat și cum se întinse odată după un vas, a pus piciorul pe o cărămidă, care precum se vede nu stătea în contact cu zidul, căci se deslipi și căzu în capul ucenicului Teodor Bogár, spărgându-i țeasta. Știrmanul zace acum în spital. Poliția a constatat că nenorocirea a fost o simplă întâmplare.

Un tiner român cu 4 clase gimnasiuale își caută aplicare în orice

cancelarie. Posede limba Maghiară și Română. Binevoitori să se adreseze lui Ioan Totodosie scrietor Galșa u. p. Világos.

O nouă jertfă. Vineri a murit în Sepeș o nouă jertfă a puștilor gendarmerești: mierașul lui Nicolae Velici. A lăsat orfan un băiat de 6 ani. Ce e mai ciudat e, că bărbatul ei e unul dintre oamenii mai pacniet și nici habar n'avea și n'are de socialism. Mierașul s'armană și ea numai ein întemplantare fusese pe la casa satului. — De altminteri e nădejde, că asta a fost jertfa cea din urmă.

Toți știu, că sămânțele de napl de nutreț, ale lui Mauthner, sămânțe împreunate dau roadele mai bogate, că sămânțele de verdețuri ale lui Mauthner produc zarzavaturile mai bune și că din sămânțele de flori ale lui Mauthner cresc florile cele mai frumoase. — Cu un cuvânt: Sămânțele lui Mauthner sunt cele mai bune, depositul cel mai mare și prețurile nimitor de ieftine.

Cine mă scapă de reuma și astma ce mă mistule! La întrebarea asta până acum numai dl Albert Müller din Budapesta (Vadász utca. Nr. 42/K) a fost în stare să dea răspuns, căci succesele obținute prin crucea după magneto-electrică R. B. 86967 sunt în adevăr miraculoase. Scrisorile de mulțumite ce zilnic îi sosesc sunt atât de mișcătoare! — O astfel de scrisoare a primit de p. la anul nou dela dl Ioan Feit (Biserica Albă): Prea St. Domnule Müller! Iau pana în mână ca să-ți exprim mulțumita mea mai ferbinte pentru crucea după magneto-electrică R. B. 86967 inventată de d-ta, căci prin întrebunțarea acestei cruci am scăpat de durerile mele astmatice cari 5 ani mă chinaseră. Un an întreg am zăcut în pat fără să fi fost în stare nici să mă mișc. Acum însă nu mai sunt nevoit să zac în pat. Cu deosebită stimă: Ioan Feit.

Dr. A. Crăciunescu

a relnceput praxa balneară la Băile Herculane (Mehadia).

Cătră onor. nostri abonenti!

Rugăm pe toți onor. nostri abonenti să binevoiască a-și înoi la vreme abonamentele. Ne adresăm însă mai ales cătră domnii restanțieri cu rugarea, să binevoiască a-și achita cât mai în grabă restanțele, ca să nu fim siliți a sista expedarea foil la adresa lor.

Adm. „TRIB. POP.“

ULTIME ȘTIRI.

Fiume, 19 Maiu. Din toate părțile Croației se anunță grave tulburări și demonstrațiuni împotriva Ungurilor. La Draga mulțimea a dat asalt asupra postei, stricând telegraful și telefonul și înjurând pe Unguri. Numai miliția a putut să restabilească ordinea. La Portó-Re mulțimea mare a rupt toate emblemele maghiare, aruncându-le în stradă. Intervenind miliția, s'a făcut ordine. Intre Neja și Plase țeranii au cărat petroae în calea trenului accelerat, așa că acesta a fost silit să se oprească și apoi să se întoarcă, de oare-ce țeranii croați au aruncat ș'o ploaie de petri asupra trenului. Numai intervenind miliția s'a putut curăți drumul.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici-Barcianu.

Insertiuni și reclame.

De vânzare

10.000 litri vinars de prune, 2000 litri și-goviță și 15 măzi metrice ovés.

Prețuri foarte moderate.

A se adresa la

Iosif Indrieș, proprietar în Bokal u. p. Alkenyer.

cață de imperiul româno-bulgar ortodox, ostilități pe cari le mai mulcomea raportul de înrudire al dinastiei Asaneștilor cu ceea (Arpadiană?).

La tot cazul însă, raportul slavonismului cătră credința și ritual ortodox nu a putut fi binevăzut pe teritoriul regatului unguresc, apusean.

N'a putut fi binevăzut, și mai ales nu după ce a fost pusă în compănă vitalitatea poporului român, forța de asimilare, specifică elementului romanic în generă.

Explicabil, slavul, care mai înainte avea preponderanța în viața publică și de casă, și a zăvorit viața românească în forme străine, — cu pornirea curentului culturale

Apusul, decât să sprijinească politica coroanei ungurești. Astfel ea-se înțelege poziția lui Emeric cătră imperiul româno-bulgar — cred — nalute de unirea acestuia cu Roma (1204). De aceea-l și provoacă papa Inoc. III pe Emeric că, după ce i-s'a supus și Serbia, s'o aducă la ascultare cătră Scaunul Roman. Maria, o fiică alui Andrei II și soră cu Bela IV. era soția lui Ioan II Asan împ. rom.-bulgar. Cătră aceasta îl provocă Gregoriu IX pe Bela IV să pornească cu războiu (1234). Dar Bela era înrudit cu un al doilea dușman al scaunului papal, Ioan Bătuș împ. grec. din Nicea, care, în tovarăsie cu Ioan II Asan, rumpeau mereu din imperiul latin constantinopolitan. E caracteristic ce răspunde Bela, între atari împerejurări, la scrisoarea papei: E gata a conduce și oaste contra prietenului și cumnătatului său, dar cere ca Roma să nu trimită deodată și vr'un legat, căci în acest caz ar produce o mare nedărijire. „Și de altfel foarte adeseori ne aruncă în față că suntem sclavii sfântului Scaun“.

Pentru cei cari caută ghete ieftine.

Cât costă ghetetele lui Porter?

		fi. cr.
Ghete bărbătești	din piele lucie sau cu bezeț, talpă cu 2 șiruri de cuie, impenetrabile pentru apă	2.25
Ghete bărbătești cu șiret	din pele-patent, talpă sănătoasă, dublă, format elegant	2.50
Ghete întregi pentru dame	piele patent tare, talpă bună, călcâi înalte sau mici	2.25
Ghete cu șiret pentru dame	din piele-patent fină, talpă bună, călcâi înalte sau mici	2.50

Fie-care cumpărător își câștigă drept la o fotografie gratuită! Ghetetele dela Porter sunt renumite pentru calitate bună și durabilitatea lor.

MARELE MAGAZIN

ALUI

PORTER WILMOS.

ARAD, Piața Libertății.

KISS GYULA

tâmplar de zidiri și mobile.

ARAD, str. Csernovics Péter Nr. 16 (colțul str. Halász).

Primește tot felul de lucrări ce se țin de zidiri și mobile, precum: lucrări în lemn pentru clădiri, portale, aranjamente de prăvălii și birouri. Aranjamente de culină, dormitor, sufragerie și salon, dela cele mai simple până la cele mai elegante prompt și estin.

972 1-25

Comande din provincă se efectuează numai de cât.

— Desemnuri dau gratuit. —

— La lucrări pentru biserici dau rabat. —

In atenția publicului!

M. On. public, care dorește a zidi, că biroul meu de zidire din strada Knézych Károly Nr. 3, din 1 Maiu st. n., l'am mutat în str. Kapa Nr. 37.

Când mulțumesc M. On. public pentru părtinirea de care m'a vrednicit în decurs de 7 ani, îl rog să binevoască a mă onora și mai departe cu ea.

Cu deosebită stimă: 969 2-20

Szidor János,

măestru-zidar diplomat, membru al asociațiunii arădane a măestrilor diplomați și îndreptățiți.

955 5-10

Zidește fântâni,

le curățește, găurește sau le face mai adânci. Liesmann József, Arad, strada Weselényi 36.

STERN A.

Arad, colțul pieței Tököly și str. Forrai (lângă cafeneaua Zrinyi)

Gătește tot soiul de haine bărbătești din stoffe engleze sau indigene, după moda cea mai nouă și croitură cu sic, pe lângă prețuri moderate și condiții de plată avantajoase.

La dorință mă duc și în provincă. Ajunge o corespondență în care să nu rugat să mă prezint. 968 2-10

SEIDEL OTTO,

fabricant de căciuli,

ARAD, Andrassy-tér Nr. 9 (vis-à-vis cu biserică).

Execut ori-ce fel de chipuri militare, postav financiar pentru pompieri, pentru preoți și civili, calitate bună, preț moderat. 935 11-80

P. T.

Îmi iau voia a aduce la cunoștința M. On. Public, că în Arad, piața Szent-Péter N-rul 4 (în casa d'ordinară alut Pavisits) am deschis un

Institut de curățire chimică și văpsire de postavuri.

Întru toate corăspunzător receririlor mele. L'am aranjat în așa mod încât voi putea satisfac și celor mai mari pretenții. Curățesc pe cale chimică, după sistemul cel mai nou, haine de bărbați, femei și copii, apoi perdele, postavuri de mobile, broderii și parisoluri, precum și curățirea și văpsirea (în culori după plac) a tot felul de stoffe, — pe lângă prețuri prea avantajoase.

Apelând la binevoitorul concurs al M. Onor. public,

semnez cu deosebită stimă:

SAMUIL FRIED.

951 4-25

TERÉNYI JENŐ,

Prăvălie cu diferite mărfuri la „Steaua albă“

Arad, Piața Boros Béni Nr. 22. (în colț.)

Recomandă magazinul său de coloniale, tot felul de făini, precum și alte lucruri.

Deosebit recomandă semințele a tot felul de legume.

Prețuri moderate.

Serviciu prompt.

La comande din provincă împachetarea nu se socotește. Cumpărarea cu bani gata 2% scăzământ. 945 5-25